

5 ILLEGALE SLACHT

In de oorlog was er een tekort aan voedsel en grondstoffen. Voor een eerlijke verdeling konden levensmiddelen en goederen door middel van distributiebonnen worden gekocht. Het vlees ging ook op de bon, maar was nauwelijks te krijgen. Illegale slacht was bovendien streng verboden. De boeren moesten hun vee-afzet verantwoorden en de slager diende nauwkeurig bij te houden welke dieren hij had geslacht. Toch wisten de Woudsender slagers een aantal dieren buiten de boekhouding om te slachten. Dat ging niet in alle gevallen goed.

We staan hier voor het gebouw waar slager Nicolai een noodslachting had. Hij had eens illegaal een varken geslacht, toen er plots een controle in het dorp plaatsvond. Als de wiedeweerga moest hij direct het geslachte beest zien te verstoppen. In twee delen werd het varken in lakens gewikkeld en in een slaapkamer op bed gelegd. Zijn vrouw kreeg de opdracht ernaast te gaan liggen. Toen de controleurs de noodslachting controleerden, vonden ze niets verdachts. Ook niet in de woning. De slaapkamer met de “zieke” vrouw werd vanzelfsprekend niet onderzocht.

Bij slager Van der Wal waren ze net twee varkens aan het slachten, een varken met een nummer in het oor (dat was verplicht) en een varken zonder nummer. Die was illegaal. Van der Wal hoorde de controleurs binnen komen. Op de slachtbank lag nog een halve varkenskop met één genummerd oor. Een van de controleurs tilde de halve varkenskop op en zag daaronder twee losse oren liggen. “Had dit varken drie oren slager?”. Van der Wal kon geen antwoord geven, hij was van schrik onderuitgegaan. Door deze overtreding moest de slagerij een half jaar sluiten.

Er werd ook wel thuis geslacht, uiteraard in het geheim. Wiebe Nagelhout kocht twee biggetjes om die thuis vet te mesten met keukenafval. Als de biggen niet genoeg te eten kregen, gingen ze schreeuwen en dat zou hun illegale bestaan verraden. Mem Nagelhout kreeg er de zenuwen van waardoor de biggen maar te vroeg werden geslacht.